

Resolució 203/VIII del Parlament de Catalunya, sobre l'atenció a la fibromiàlgia i la síndrome de fatiga crònica

Tram. 250-00770/08

Adopció
Ple del Parlament
Sessió núm. 37, 21.05.2008, DSPC-P 52

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 21 de maig de 2008, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre l'atenció a la fibromiàlgia i la síndrome de fatiga crònica (tram. 250-00770/08), presentada pel diputat Antoni Comín Oliveres, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 23782) i l'esmena transaccional presentada per tots els grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb l'article 146 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

La fibromiàlgia (FM) i la síndrome de fatiga crònica (SFC) són malalties que afecten significativament la salut i la qualitat de vida de les persones que les pateixen i tenen un gran impacte social i econòmic. Per bé que les dues malalties són reconegudes per l'Organització Mundial de la Salut (OMS) i tenen una prevalença prou elevada, encara hi ha molt desconeixement d'aquestes malalties. A vegades s'han diagnosticat erròniament i, per tant, han estat tractades de manera inadequada, amb el consegüent greuge afegit per a les persones malaltes i també per al conjunt de la societat.

El sistema públic de salut ha de proporcionar un bon diagnòstic diferencial i un bon tractament, en el camí de racionalitzar i millorar l'assistència de les persones afectades.

La prevalença i l'impacte personal, familiar, laboral i social de la fibromiàlgia i la síndrome de fatiga crònica, a més de la complexitat que presenten i la inexistència de tractaments resolutius, fan necessària una resposta proporcionada a l'abast real de les problemàtiques que aquestes malalties comporten.

Hi ha casos en què l'afectació d'aquestes malalties és molt greu i té unes repercussions greus sobre les capacitats físiques i cognitives, que poden resultar molt invalidants i limitar greument la vida quotidiana de les persones afectades. Hi ha altres casos en què pot resultar impossible exercir una ocupació laboral amb la dedicació, l'atenció i l'eficàcia mínimes; aquestes persones, si no tenen el reconeixement necessari d'incapacitat laboral, queden en risc de patir una exclusió social total.

El Parlament de Catalunya, per aquests motius, considera que des del sistema públic de salut s'ha d'esmerçar l'assistència primària i especialitzada necessària, per a possibilitar, així, un diagnòstic acurat, base imprescindible per a un tractament posterior que garanteixi la màxima efectivitat. També considera del tot necessàries la realització de programes de formació que difonguin el coneixement i la promoció de la recerca sobre aquestes patologies, l'accessibilitat garantida a les noves unitats especialitzades i l'adopció de les mesures que permetin a les persones malaltes de fibromiàlgia i síndrome de fatiga crònica tenir el reconeixement de la incapacitat laboral quan, per la gravetat de les malalties que pateixen, així ho aconsellin les valoracions corresponents.

El Parlament de Catalunya considera també que l'atenció primària i especialitzada, àgil i proporcionada, que es proposa esdevé la millor eina per a assolir la màxima eficàcia, no només des de la perspectiva sanitària i social, sinó també des d'una perspectiva econòmica i de racionalització dels recursos existents.

